

NSZZ

REGION PODLASKI

Solidarność

BIULETYN INFORMACYJNY NR 101 (281) ● 25.06.2001

WZD w Augustowie

W dniu 26 maja bieżącego roku odbyła się Sesja Zwyczajna Walnego Zebrania Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność”, po raz pierwszy poza Białymstokiem – w przepięknym o tej porze roku Augustowie.

Gospodarze Ziemi Augustowskiej w osobach Przewodniczącego Rady Powiatu – Krzysztofa Anuszkiewicza, oraz Burmistrza Miasta Augustowa – Leszka Cieśluka, gorąco witali przybyłych delegatów i dziękowali Przewodniczącemu Zarządu Regionu za wybranie Augustowa jako miejsca obrad.

Obrady WZD zdominowane były głównie dwoma zagadnieniami – walką z bezrobociem oraz bieżącą problematyką związkową. Szczegółowe i obszerne sprawozdanie Prze-

wodniczącego ZR Józefa Mozolewskiego z działalności Zarządu Regionu było przyczynkiem do dyskusji na temat aktualnej sytuacji w Związku. Dyskutowano o sposobach poprawy efektywności działania Związku, pozyskiwaniu nowych członków, terminowości przekazywania składek i ankiet przez Komisje Zakładowe. Dyskutowano też o roli władz samorządowych w tworzeniu nowych miejsc pracy, wynikiem czego był apel do władz samorządowych i administracji rządowej o podjęcie stanowczych działań w celu zmniejszenia bezrobocia w województwie podlaskim.

Po zakończeniu obrad, delegaci mieli okazję odbyć rejs po jeziorze statkiem, na którym gościł Papież Jan Paweł II podczas ostatniej wizyty w Polsce.

Mirosław Markowski

**BIULETYN
INFORMACYJNY
JEST PISMEM
WEWNĄTRZZWIĄZKOWYM**

INFORMACJA

Biuro Poselskie AWS uprzejmie informuje, iż poseł Józef Mozolewski przyjmuje interesantów we wszystkie poniedziałki w godzinach 9.00 – 15.00 w siedzibie swojego biura przy ulicy Suraskiej 1 w Białymstoku oraz w Biurach terenowych:

Mońki
ul. Kolejowa 2

Dąbrowa Białostocka
ul. 1000-lecia PP. 4

Lipsk
ul. Jermokowicza 4

Janów
ul. Sokółska 18

Knyszyn
ul. Rynek 39

*Biuro Poselsko-Senatorskie AWS
Józefa Mozolewskiego i
Jana Chojnowskiego
Hajnówka 3 Maja 24
tel./fax 682-43-05*

Suwałki
ul. Kościuszki 59

Bielsk Podlaski
ul. 3 Maja 17

*Biuro Senatorskie AWS
Jana Chojnowskiego
Białystok
ul. Kilińskiego 12/9
tel/fax. 732-42-60*

Czarna Białostocka
ul. Piłsudskiego 9

Biuro Poselskie AWS Krzysztofa Jurgiewicza informuje, iż przyjmuje interesantów w każdy poniedziałek w godz. 8.00 – 9.30 w Białymstoku przy ul. Suraskiej 1 pokój 210 tel. 742-30-37

**Konto ZR Podlaskiego
BGŻ SA O/Białystok
20301084-116381-2706-1100**

Z PRAC

KOMISJI KRAJOWEJ

Stanowisko KK nr 32/2001 ws. rocznic Czerwcowych

Mija 45 lat od wydarzeń Poznańskiego Czerwca. Robotnicy Poznania wystąpili przeciwko totalitaryzmowi, wznosząc na sztandarach hasło: „Za Prawo, Wolność i Chleb”. To oni stali się ofiarami systemu komunistycznego, systemu, który mienił się być „demokracją socjalistyczną”, państwem ludzi pracy, a w 1956 roku skierował czołgi przeciw bezbronnym robotnikom.

20 lat później, w czerwcu 1976 roku, rosnące społeczne niezadowolenie zaowocowało wybuchem protestu w Radomiu, Ursusie, Płocku, Nowym Targu i innych miejscowościach. Robotnicy opuścili swoje stanowiska pracy, aby zaprotestować przeciwko panującemu zniewoleniu i pogarszającym się warunkom życia. Zapłacili za to ogromną cenę: długotrwałe represje, aresztowania, „ścieżki zdrowia”, niesprawiedliwe wyroki sądowe.

Te wydarzenia stały się zarzewiem doniosłych przemian w 1980 r. Powstał wolny związek zawodowy „Solidarność”, a dzięki niemu doszło do zmiany ustroju politycznego i gospodarczego w naszym kraju, w wyniku czego Polska cieszy się dziś niepodległością, suwerennością i wolnością.

Pragniemy oddać cześć tym, którzy z olbrzymią odwagą i determinacją, w czasach, gdy panował wszechobecny strach, upomnieli się o godność ludzi pracy.

Pragniemy uczcić pamięć tych, którzy w tamtych wypadkach zapłacili najwyższą cenę, złożyli najwyższą ofiarę: życie. Tej ofiary nigdy nie zapomnimy, bo na jej fundamencie wnosimy dziś nasz wspólny, wolny dom.

Niech w tym wspólnym, wolnym domu dla nikogo nie zabraknie sprawiedliwości i chleba. Pamięć o robotniczych protestach sprzed lat niech nas skłoni do refleksji i działania dla wspólnego dobra, do wychodzenia poza partykularne interesy i do solidarności.

Domagamy się również konsekwentnego ukarania winnych użycia siły w tłumieniu robotniczych wystąpień, aby sprawiedliwości stało się zadość.

Gdańsk, 19.06.2001 r., Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”

Decyzja Prezydium KK nr 102/2001 ws. opinii o projekcie nowelizacji ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” od wielu lat krytycznie ocenia obowiązujący system podatkowy. Przepisy podatkowe są skomplikowane, a system kontroli podatkowej jest wadliwie zorganizowany.

Projekt ustawy Ministerstwa Finansów z dnia 9.04.2001 r o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw ma w założeniu uprościć system podatkowy, a przede wszystkim przyspieszyć wzrost gospodarczy i wpłynąć na szybkie tworzenie miejsc pracy. Prezydium KK ocenia powyższe założenia, przedstawione w uzasadnieniu, za zbyt optymistyczne.

Prezydium Komisji Krajowej sprzeciwia się odejściu projektodawców od zasadniczych dla programu AWS rozwiązań prorodzinnych, a w szczególności likwidacji wspólnego rozliczania się małżonków. Będzie to dotkliwie dla osób o najniższych dochodach, szczególnie w tych rodzinach gdzie jedno z małżonków osiąga dochód, a drugie nie pracuje (np. wychowuje dzieci). Nadmienić również trzeba, że proponowane rozwiązania pogorszą sytuację materialną osób samotnie wychowujących dzieci.

Nie kwestionując celowości prób uproszczenia systemu poprzez likwidację ulg uważamy, że muszą temu towarzyszyć projekty rozwiązań systemowych uwzględniające wspieranie przez państwo ważnych społecznie celów, np. budownictwa mieszkaniowego, dotychczas wspomaganych poprzez regulacje podatkowe.

Gdańsk, 18.06.2001 r. Prezydium KK NSZZ „Solidarność”

ADRESY ODDZIAŁÓW

17-200 Hajnówka,
pn.-śr. 15.00-18.00
czw.-pt. 11.00-14.00
ul. 3 Maja 24, tel/fax 682-43-05
Roman Sadokierski

16-020 Czarna Białostocka
wt.-czw. 15.00-18.00
ul. Torowa 15, tel. 710-28-82
Janusz Gromowski

18-100 Łapy
pn.-pt. 9.00-16.00
ul. Sikorskiego 54, tel. 715-29-03
Marianna Kaczyńska

17-300 Siemiatycze
pn.-pt. 12.00-16.00
ul. Pałacowa 19, tel. 655-31-41
Bożena Śliwińska

17-100 Bielsk Podlaski
śr. 13.00-16.00
ul. 3 Maja 17, tel. 730-28-92
Krzysztof Linka

16-100 Sokółka
pn.-pt. 8.00-12.00
ul. Piłsudskiego 8, tel. 711-21-10
Alina Sokołowska

19-100 Mońki
pn.-pt. 8.00-12.00
ul. Kolejowa 2, tel. 716-30-03
Karol Mozolewski

16-200 Dąbrowa Białostocka
pn.-pt. 9.00-13.00
ul. Tysiąclecia PP 4,
tel. 712-12-56
Maciej Sulik

16-400 Suwałki
pn.-pt. 8.00-16.00
ul. Kościuszki 32
tel. 087 566-29-00 566-52-89, fax
566-71-06
Edyta Ulanowicz

16-300 Augustów
pn.-pt. 8.00-15.00
ul. Rynek Z. Augusta 9
tel. 087 643-52-61
Halina Chmielewska

19-200 Grajewo
pn.-pt. 8.00-15.00
ul. Wojska Polskiego 20
tel. 086 272-27-31
Ireneusz Szczepański

Z PRAC KOMISJI KRAJOWEJ

Decyzja Prezydium KK nr 103/2001 ws. opinii o poselskim projekcie zmiany ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” pozytywnie opiniuje poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (pismo Marszałka Sejmu z 6 czerwca 2001 r.) przywracający zaliczenie okresu aktualnie pobieranego zasiłku dla bezrobotnych do okresu uprawniającego do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego.

Równocześnie Prezydium KK wnosi o przywrócenie podwyższonego zasiłku przedemerytalnego w powiatach uznanych przez Radę Ministrów za zagrożone recesją strukturalną i degradacją społeczną według stanu prawnego na dzień 31 grudnia 2000 r.

Gdańsk, 18.06.2001 r., Prezydium KK NSZZ „Solidarność”

Uchwała KK nr 55/2001 ws. rewindykacji majątku

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” upoważnia Prezydium Komisji Krajowej do dokonania ustaleń w zakresie podziału należnego majątku utraconego przez związki zawodowe w wyniku wprowadzenia stanu wojennego, dotyczące FWP oraz środków finansowych po CRZZ.

Jednocześnie Komisja Krajowa stoi na stanowisku, iż podstawowym warunkiem jest zachowanie zasady równego podziału tego majątku pomiędzy reprezentatywne związki zawodowe.

Gdańsk, 19.06.2001 r., Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”

Radomski Czerwiec '76

25 czerwca 1976 roku na ulice Radomia wyszło kilkadziesiąt tysięcy ludzi. Chcieli zaprotestować przeciwko drastycznym podwyżkom cen żywności. W obronie socjalistycznego porządku stanęło kilka tysięcy milicjantów. W czasie walk zginęły dwie osoby, dziesiątki odniosły rany. Pacyfikacja miasta doprowadziła do uwięzienia setek ludzi, wielu straciło potem również pracę. Protest wywołał lawinę społecznego oporu. W ten sposób Czerwiec '76 legł u fundamentów powstania „Solidarności”.

Podwyżka cen

Iskrą, która rozpałała protest w Radomiu była decyzja o podwyżce cen żywności, którą 24 czerwca 1976 r. w Sejmie, a potem w głównym wydaniu „Dziennika Telewizyjnego” ogłosił premier Piotr Jaroszewicz. Mięso miało zdrożeć o 69 proc., cukier aż o 100 proc.

Władze spodziewały się niezadowolenia społecznego, o czym świadczy powołanie sztabu akcji „Lato 76”, który miał przeciwdziałać ewentualnym niepokojom

społecznym. Jak się okazało, sztab całkowicie zawiódł w Radomiu.

Nerwowa atmosfera w mieście panowała już kilka dni przed protestem. 24 czerwca, gdy informacje o podwyżkach były już powszechnie znane, wielu radomian przystąpiło do masowego wykupywania towarów. Również tego dnia wystąpiły już pierwsze krótkie „przerwy w pracy”, jak określała to komunistyczna propaganda. Ale „beczka z prochem” wybuchła nazajutrz.

Pierwszy był „Walter”

Radomski protest rozpoczął się w największym zakładzie w Radomiu – Zakładach Metalowych im. gen. Waltera (znanych bardziej jako Zakłady Metalowe „Łucznik”).

25 czerwca, na pierwszej zmianie, ok. godz. 6.30 do pracy nie przystąpiło 800 ludzi z wydziału P-6. Po godzinie do protestu dołączyła niemal cała załoga. Aktywiści partyjni na czele z zastępcą dyrektora, Czesławem Skrzypkiem, próbowali pacyfikować nastroje.

Ciąg dalszy na str. 4

– Dyrektor Skrzypek twierdził, że podwyżka była konieczna, że wszelkie straty zostaną pokryte przez zapowiedziane rekompensaty. Na to jedna z robotnic zaczęła przedstawiać swój budżet rodzinny, z którego wynikało, że podwyżka cen i nikłe rekompensaty stawiają jej rodzinę w obliczu nędzy. Dyrektor Skrzypek replikował: „Co oni sobie wszyscy wyobrażają, że będą jeździć mercedesami”? Nic więc dziwnego, że taka dyskusja tylko zradycalizowała nastroje – opowiada ją świadkowie.

Około godz. 8.00 grupa 1000 pracowników „Waltera” wyszła za bramy zakładu. Ludzie postanowili iść pod inne przedsiębiorstwa, aby nakłonić pracowników do podjęcia protestu. Od rana wrzało w „Radoskórze”, w Radomskiej Wytwórni Telefonów, Zakładach Mięsnych i wielu innych radomskich przedsiębiorstwach. Między 8.00 a 10.00 strajkowała już większość zakładów w mieście.

Nie wiadomo, kto rzucił hasło marszu pod budynek Komitetu Wojewódzkiego PZPR przy ul. 1 Maja (obecnie budynek dyrekcji Lasów Państwowych przy ul. 25 Czerwca). Około godz. 10.00 pod gmachem było już kilka tysięcy ludzi. Szli głównymi ulicami miasta, z flagami narodowymi, wnosząc hasła odwołania podwyżek cen. Wołano również: „Chcemy chleba i wolności”. Ze schodów kościoła Św. Trójcy, przy placu Kazimierza Wielkiego, robotników błogosławił ks. Roman Kotlarz.

KW PZPR płonie

O godz. 10.00 pod KW PZPR było cztery tysiące osób, kilka godzin później już 8-10 tysięcy, drugie tyle stało w sąsiednich uliczkach. Ludzie domagali się rozmowy z I sekretarzem KW Januszem Prokopiakiem. Wyszedł do nich jeden z jego zastępców Jerzy Adamczyk, który bezskutecznie próbował łagodzić nastroje.

Po latach J. Adamczyk wspominał w reportażu radiowym: „Ludzie mówili o brakach w sklepach, podwyżkach, o arogancji kierownictwa zakładów i działaczy partyjnych. Kobiety mówiły, że aby dostać awans, trzeba się przespaciać z kierownikiem”.

Około południa, gdy rozeszła się wieść, że z gmachu KW uciekł Janusz Prokopiak, ludzie wtargnęli do siedziby partii. Dostali się do gabinetu I sekretarza. Prokopiak obiecał, że odpowiedź na postulaty radomian przyjdzie z KC o godz. 14.00. Był to jednak zwykły wybieg, by zyskać czas na ucieczkę działaczy partyjnych z gmachu KW PZPR.

Protestujący, którzy dostali się do środka komitetu, rozpoczęli jego plądrowanie. Jak się okazało po latach, pomagali w tym wydatnie agenci SB. Na zewnątrz wyrzucano m.in. wyposażenie gabi-

tów, żywność z bufetu. O 14.30, gdy do ludzi dotarła informacja, że Janusz Prokopiak uciekł z budynku, siedziba KW została podpalona. Pożar został ugaszony dopiero po pięciu godzinach, bo ludzie nie dopuszczali wozów straży pożarnej.

W tym samym czasie zaatakowana została też Komenda Wojewódzka Milicji Obywatelskiej i urząd wojewódzki, ale tam nie doszło do większych zniszczeń.

Pacyfikacja protestu

Na wieść o radomskim proteście, już przed południem do miasta zaczęły ścierać dodatkowo siły milicji i ZOMO. Sztab akcji „Lato „76”, którym kierował komendant milicji Marian Mozgawa, miał do dyspozycji jednostki milicyjne z kilku sąsiednich województw. Drogą powietrzną zwerbowano również milicjantów ze szkół w Szczytnie i Słupsku. Do Radomia przyjechali też oficerowie z Komendy Głównej MO.

Główne siły milicyjne zostały wypuszczone na miasto około 15.00, gdy płonął już komitet. I właśnie wtedy rozegrały się najtragiczniejsze zdarzenia. Przez kilka godzin trwała pacyfikacja miasta, płonęły samochody, stawiano barykady. Milicja użyła wobec ludzi pałek, gazów łzawiących, słychać było odgłosy strzałów. W czasie budowania jednej z barykad, zginęli przygnieci przyczepą Jan Łabędzki i Tadeusz Ząbecki.

Wieczorem milicja zaczęła wyłapywać rzeczywistych i domniemyanych uczestników protestu. Aresztowano nawet tych, którzy nie mieli nic wspólnego z wydarzeniami w mieście. W dokumentach widniały potem wszędzie oskarżenia o udział w nielegalnym zbiegowisku, podpalanie komitetu, plądrowanie sklepów, wybijanie szyb.

– Około 19.30 przechodziłem z koleżanką ulicą Żeromskiego koło parku. Obydwoje chcieliśmy się dostać do domu. W pewnym momencie nadbiegło czterech funkcjonariuszy MO. Koleżance kazali iść do domu, a mnie bez powodu zaczęli bić pałkami – wspomina jeden z zatrzymanych. Był potem wielokrotnie bity na komendzie MO.

Do północy aresztowano blisko 300 osób, następnego dnia około 100. 26 czerwca, aby zdusić ostatnie zarzewia buntu, ulicami miasta przeszły zwarte oddziały milicji.

Odwet władz

Odwet władz był bardzo brutalny. Aresztowanych ludzi przewożono do komendy milicji lub aresztu śledczego, tam przechodzili przez szpalery uzbrojonych w pałki milicjantów. W ten sposób poznali radomskie „ścieżki zdrowia”. Łącznie przez milicyjne cele przewinęło się do pierwszych dni lipca co najmniej 700 osób.

Milicja i prokuratura skierowały również do sądu akty oskarżenia przeciwko 189 osobom. 72 z nich zostały skazane na kary więzienia, wobec 118 zastosowano zawieszenie kary, 11 ograniczono wolność, 6 ukarano grzywnami, a tylko jedno postępowanie umorzono. W 51 przypadkach zastosowano tryb doraźny, ograniczając i tak nikłe możliwości obrony. Najczęściej zapadały kilkuletnie wyroki więzienia, choć zdarzały się też przypadki skazywania na 8 i 9 lat pobytu za kratami.

Jednocześnie przeciwko 244 osobom skierowano sprawy do kolegów. W pierwszej instancji kolegia ds. wykroczeń wydała wiele wyroków uniewinniających bądź skazywały ludzi na niewielkie kary. Szybko jednak partia przypomniała orzekającym, jakie są ich powinności i w drugiej instancji zapadły już surowsze wyroki.

Represje nie ograniczyły się tylko do procesów karnych i rozpraw przed kolegami. Do końca sierpnia z pracy zwolniono dyscyplinarnie, na podstawie słynnego artykułu 52 kodeksu pracy (naruszenie obowiązków pracowniczych), blisko 1000 osób.

Najbardziej tragiczny był los Zbigniewa Gawędy, pracownika Zakładów Metalowych. 26 czerwca 1976 r. nie wpuszczono go do fabryki, bo kilku kolegów doniosło, że chwalił antyrządowe wystąpienia robotników. Nic nie przyniosły interwencje u prezydenta miasta i sekretarza KW PZPR. Załamany Gawęda, który w zakładach przepracował 35 lat, 18 sierpnia 1976 r. popełnił samobójstwo.

O tym, że represje wobec uczestników protestu były prowadzone z rozmysłem i wychodziły od władz centralnych, świadczy wypowiedzi Edwarda Gierka i innych komunistycznych decydentów. W czasie telekonferencji Gierka i sekretarza Jana Szydłaka z szefami komitetów wojewódzkich partii, I sekretarz wezwał do organizowania w całym kraju wieców poparcia dla jego polityki. I sekretarz zażądał też zastosowania surowych represji wobec protestujących. Mówił wyraźnie, że ludzie ci powinni być wyrzuceni z zakładów pracy w atmosferze potępienia. Upokorzenia miały dotknąć cały Radom.

„Trzeba będzie zebrać radomiaków i powiedzieć im, jak my ich oceniamy. Jak oni wychowali swoje dzieci, jak oni szkodzą Polsce. Po prostu radomiacy powinni odczuć, że cała Polska ma do nich pretensje, że cała Polska będzie im to długo pamiętała”. Taki wiec odbył się na stadionie „Radomiaka”, gdzie wiernopoddańczy memoriał, potępiający mieszkańców Radomia i chwaliący działania władz, wygłosił prezydent miasta Tadeusz Karwicki. To wtedy propaganda na-

zywała protestujących radomian „warchołami”.

Epilog

W 1981 roku, u zbiegu ulic 1 Maja (obecnie 25 Czerwca) i Żeromskiego wmurowano kamień węgielny pod pomnik ofiar protestu robotników Radomia. Elementami pomnika są: kapliczka z 1864 roku i pamiątkowa tablica.

4 czerwca 1991 roku, w czasie pobytu w Radomiu, hołd ofiarom protestu złożył u stóp pomnika Ojciec Święty Jan Paweł II. Papieżowi towarzyszyły tysiące radomian, uczestnicy protestu, represjonowani i ich rodziny. Jan Paweł II złożył wiązanekę biało-czerwonych kwiatów i modlił się w intencji skrzywdzonych słowami ks. Piotra Skargi:

„Boże, Rządco i Panie narodów. Z ręki i karnośći swojej racz nas nie wypuszczaj, a za przyczyną Najświętszej Maryi Panny Królowej naszej, błogosław Ojczyźnie naszej, by Tobie zawsze wierna chwałę przyniosła Imieniowi Twemu, a syny swe wiodła ku szczęśliwości.

Wszchemocny, Wieczny Boże, spuść nam szeroką i wieczną miłość ku braciom i Najmilszej Matce Ojczyźnie naszej, byśmy jej i ludowi Twemu, swoich pożytków zapomniawszy, mogli służyć uczciwie. Ześlij Ducha Świętego na Sługi Twoje rządu kraju naszego sprawujące, by wedle woli Twojej ludem sobie powierzonym mądrze i sprawiedliwie zdołały kierować. Przez Chrystusa Pana Naszego.

Maryjo Królowo Polski! Jestem przy Tobie, pamiętam, czuwać! Z pamięcią o tych wszystkich którzy czuwali, którzy wypełniali swoim życiem treść staropolskiej modlitwy za Ojczyznę, którzy to życie dla tej świętej sprawy oddali. Wieczne odpoczywanie”...

Wydarzenia Radomskiego Czerwca 1976 r. nie są jeszcze do końca wyjaśnione. Co prawda, wiemy już niemal wszystko o przebiegu protestu, ofiarach, wiemy, co i gdzie się paliło itp. Nie ma jednak jeszcze wiarygodnej odpowiedzi na pytanie: na ile protest chciała sprowokować sama władza i jeśli tak było, to kiedy prowokacja wymknęła się spod kontroli. Odpowiedzi na te pytania będą możliwe dopiero po udostępnieniu historykom wszystkich akt SB, PZPR i innych organów władzy. ■

GAZETA
współczesna

**zawsze
dociera
do wszystkich**

Z PRAC

ZARZĄDU REGIONU

Stanowisko Nr 1

Walnego Zebrania Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” Augustów 26.05.2001 r.

Walne Zebranie Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” wnioskuje do Wojewody Podlaskiego, Sejmiku województwa podlaskiego oraz jednostek samorządu terytorialnego województwa podlaskiego o wzmoczenie działań na rzecz ograniczenia bezrobocia w województwie podlaskim. Dotyczy to polityki prowadzonej wobec istniejących zakładów pracy oraz prowadzenia polityki gospodarczej w sposób sprzyjający powstawaniu nowych miejsc pracy.

Walne Zebranie Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” przypomina, że obowiązki te z mocy prawa ciążyą na ww. organach państwa i samorządu terytorialnego.

Stanowisko Nr 2

Walnego Zebrania Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” Augustów 26.05.2001 r.

Walne Zebranie Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” wnioskuje do Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” o dodatkowe zastrzeżenie historycznej nazwy „Solidarność”.

Nazwa używana wyłącznie przez NSZZ pozwoli członkom związku i obywatelom RP na identyfikację z problemami podnoszonymi przez NSZZ „Solidarność” co wpłynie na skuteczniejsze ich rozwiązywanie, pozyskiwanie nowych członków, a tym samym na lepszy rozwój związku.

Stanowisko Nr 3

Walnego Zebrania Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” Augustów 26.05.2001 r.

MZK NSZZ „S” ZPB „Fasty S.A.” zwraca się z prośbą do Walnego Zebrania Delegatów Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” o podjęcie działań przez parlamentarzyistów województwa podlaskiego mających na celu zahamowanie redukcji zatrudnienia i sprzedaży majątku wskutek restrukturyzacji zakładu.

Stanowisko

Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” z dnia 11.06.2001 r.

Zarząd Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” rekomenduje swoich kandydatów na listę kandydatów na posłów do Sejmu RP oraz Senatu RP:

1. Krystyna Łukaszuk,
2. Krzysztof Teodoruk,
3. Dariusz Ciszewski,
4. Jerzy Lach,

oraz do senatu RP
Stanisław Marczuk

WIEŚCI Z REGIONU

☆☆☆

W dniu 13 maja 2001 r. w koszarach przy ul. Kawaleryjskiej w Białymstoku miały miejsce uroczystości Święta Pułkowego. O godz. 11.30 w Kościele Gamiznowym została odprawiona uroczysta msza święta. Homilię wygłosił ks. kpl. km. ppor. Marian Wydra. Po mszy wierni przy dźwiękach orkiestry wojskowej przeszli pod Tablicę 10 Pułku Ułanów Litewskich. Kompania reprezentacyjna oddała salwę honorową, następnie odbyły się wystąpienia okolicznościowe, apel poległych, odmówienie modlitwy „Anioł Pański” i składanie kwiatów. Na poligonie zaś odbyły się pokazy kawaleryjskie i poczęstunek wojskową grochówką.

☆☆☆

W dniu 20 maja 2001 r. W Bazylice NMP w Białymstoku odprawiona została uroczysta msza św. związana z 57 rocznicą bitwy o Monte Cassino. Po mszy odbył się przemarsz uczestników mszy i pocztów sztandarowych pod pomnik, gdzie przed 10 laty dokonano jego odsłonięcia i poświęcenia. Pomnik powstał dla uczczenia wszystkich jednostek wojsk polskich walczących na Zachodzie. Przy pomniku wygłoszono okolicznościowe przemówienia i złożono kwiaty.

☆☆☆

W 10 rocznicę pobytu papieża Jana Pawła II w Białymstoku w katedrze dnia 5.06.2001 r. o godz. 18.00 odprawiona została uroczysta msza św. Uczestniczył w niej nuncjusz apostolski w Polsce abp Józef Kowalczyk. Arcybiskup Wojciech Ziemia rozpoczął modlitwę słowami: „Dziś wiemy, że w dotychczasowej historii naszego miasta wizyta Jana Pawła II była bezwzględnie wydarzeniem najważniejszym”. Homilię wygłosił biskup połowy Wojska Polskiego Sławoj Leszek Głódź. W swojej wypowiedzi mówił o miłosierdziu Błogosławionej Bolesławy Lament beatyfikowanej przez papieża. Była ona prekursorką ekumenizmu, założycielką Zgromadzenia Sióstr Misjonerek Świętej Rodziny. Przed mszą odbyło się czuwanie przy relikwiach, które zostały wyjęte z sarkofagu po raz pierwszy od 10 lat. Po nabożeństwie zebrani w procesji przeszli z relikwiami błogosławionej Bolesławy Lament ulicami miasta

do kościoła pw. Miłosierdzia Bożego. Tu przy ołtarzu papieskim biskup Edward Ozorowski odprawił Apel Jasnogórski.

☆☆☆

W dniu 14 czerwca w Białymstoku odbyły się uroczystości Bożego Ciała. Rozpoczęły się mszą świętą przed katedrą Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny. Następnie wierni w procesji przemierzowali ulicami miasta do kościoła Świętego Rocha. Mszę koncelebrował i procesję prowadził metropolita białostocki arcybiskup Wojciech Ziemia. Jak co roku w uroczystościach wzięły udział wielkie rzesze wiernych z pocztami sztandarowymi i chorągwiami kościelnymi, które w ten sposób manifestowały swoje przywiązanie do wiary.

☆☆☆

W dniu 17 czerwca o godz. 11.00 została odprawiona msza żałobna przy Pomniku Ofiar w Grabówce, w intencji 16 tysięcy pomordowanych w latach 1941-43. Organizatorami byli: Polski Związek Więźniów Politycznych Hitlerowskich Więzień i Obozów Koncentracyjnych Zarząd Okręgu w Białymstoku, Prezydent Miasta Białegostoku, Proboszcz Parafii Krzyża Świętego w Grabówce, Burmistrz Miasta Supraśla. We mszy świętej udział wzięły poczty sztandarowe, chór harcerek im. Zawiszy Czarnego z Supraśla, wojsko oraz społeczeństwo Białostoczczyzny. Po mszy przy pomniku wysłuchano wystąpienia Prezydenta Miasta Białegostoku oraz złożono kwiaty na grobach. Uroczystości podkreślił występ chóru AK „Kalinka”.

☆☆☆

W dniu 17 czerwca w Świętej Wodzie koło Wasilkowa o godz. 18.00 została odprawiona uroczysta msza św. z racji 9 rocznicy śmierci kapelana „Solidarności” Białostockiej śp. Ks. Wojciecha Pelkowskiego. We mszy świętej udział wzięły poczty sztandarowe, przedstawiciele związku oraz sympatycy „Solidarności”. Po nabożeństwie wierni w procesji udali się na cmentarz, gdzie po krótkiej modlitwie na mogile kapelana zostały złożone kwiaty.

W wyżej wymienionych uroczystościach brał udział poczet sztandarowy Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność”.

Opr. Jan Grochowski

Koszty pracy znów spadają

Koszty pracy, które w Polsce systematycznie rosły od 1994 roku, w ostatnich dwóch latach zaczęły się zmniejszać. Praca w Polsce nadal jest tańsza niż w USA czy Japonii, a także niż w rozwiniętych krajach europejskich. W wielu branżach jest to decydujący argument dla inwestorów, który zwiększa napływ kapitału zagranicznego.

W porównaniu z rozwiniętymi krajami praca w Polsce jest nadal stosunkowo tania – wynika z analizy Ministerstwa Gospodarki, które zsumowało koszty związane z pracą (są to wynagrodzenia brutto, pozapłacowe wydatki jak ubezpieczenia oraz wszystkie inne, jakie ponoszą pracodawcy w celu pozyskania, utrzymania i doskonalenia zawodowego pracowników) odnosząc je do PKB.

Okazało się, że gdy w 1990 roku koszty te stanowiły ogółem 41,9 proc. PKB, to w latach następnych udział ten systematycznie się zwiększał i w 1998 r. wynosił już 45,8 proc. Był to rezultat szybko rosnących płac, ubezpieczeń i pozostałych kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwa związanych z zatrudnieniem.

Przełomowym rokiem był natomiast 1999, kiedy koszty pracy zmniejszyły się do 45 proc. PKB. Przyczyną tego spadku było głównie mniejsze o ponad 2 proc. w stosunku do 1998 r. przeciętne zatrudnienie, które zmniejszyło też w gospodarce ogólne wydatki z tym związane.

W rezultacie w 1999 r. spośród 14 krajów UE (bez Luksemburga) wyższy niż w Polsce udział kosztów pracy w PKB był w 10 krajach. Koszty te natomiast były mniejsze w Grecji, Irlandii, Portugalii i we Włoszech. W USA w 1998 r. koszty pracy stanowiły 57,7 proc. PKB, w Japonii 56,2 proc., a w południowej Korei 43,1 proc.

W krajach rozwiniętych wyższy udział kosztów pracy w PKB wynika z rosnącego poziomu technologii, wyższego też wykształcenia pracowników oraz rosnącej wydajności pracy.

Nie ma jeszcze pełnych informacji, jak kształtowały się w Polsce koszty pracy w roku 2000. Ze wstępnych danych wynika, że spadkowa tendencja roku poprzedniego została utrzymana. Przemawia za tym niższe tempo wzrostu wynagrodzeń. Nadal zmniejszało się też zatrudnienie w gospodarce.

Zmniejszenie popytu na wyroby przemysłowe w ubiegłym roku, a także ostryżająca się konkurencja na rynku zmuszały przedsiębiorstwa do redukcji kosztów działalności gospodarczej, w tym także osobowych. Z danych MG wy-

ZAWODY WĘDKARSKIE

IX Regionalne Zawody Wędkarskie o Puchar Przewodniczącego Zarządu Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” odbyły się w Dolistowie nad Biebrzą w dniu 27 maja.

Startowało siedem drużyn z poszczególnych KZ. Zawody odbywały się w dwóch turach. Najlepszą drużyną okazali się zawodnicy z Komisji Międzyzakładowej przy Zarządzie Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność”, którzy złowili 5,9 kg ryb. Następne miejsca zajęli poszczególni zawodnicy komisji zakładowych:

II KZ przy Zakładzie Energetycznym,
III KM przy „Biaform” i Sklejka TI,
IV KZ przy SPZOZ Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego w Białymstoku,

V KZ przy Polmosie w Białymstoku,
VI KZ przy Wodociągach Białostoczek,

VII KZ przy Holdingu Fasty S.A. w Białymstoku.

nika, że w 2000 r. udział kosztów pracy (wynagrodzeń, składek i pozostałych) zmniejszył się z 23,5 proc. w 1999 r. do 21,7 proc. W przedsiębiorstwach przemysłowych spadek ten był jeszcze większy i wyniósł 2,1 pkt. proc.

Korzystna dla gospodarki, zwłaszcza dla jej konkurencyjności, jest obniżka jednostkowych kosztów pracy dzięki rosnącej wydajności pracy. Chodzi o to, aby wydajność rosła szybciej niż koszty.

Z analizy MG wynika, że w Polsce w latach 1995-1998 tempo wzrostu jednostkowych kosztów pracy było wyższe od tempa wzrostu wydajności. Jedynie w 1999 r. sytuacja uległa poprawie – wzrost wydajności pracy o 7,1 proc., osiągnięty głównie dzięki redukcji zatrudnienia, przewyższał wzrost jednostkowych kosztów pracy (zwiększyły się o 6,6 proc.).

Na tle krajów UE, a także Stanów Zjednoczonych i Japonii, relacje wzrostu wydajności pracy i jednostkowych kosztów były w cytowanym okresie w Polsce niekorzystne. W zdecydowanej większości krajów wydajność rosła szybciej niż koszty. Jedynie w Grecji nastąpił wzrost jednostkowych kosztów pracy, a w Szwecji pozostały one na niezmiennym poziomie.

W 15 krajach UE przeciętne średnioroczne tempo wzrostu wydajności pracy w latach 1995-1998 wyniosło 1,4 proc., a jednostkowy koszt pracy obniżał się średniorocznie o 0,9 proc. W Polsce natomiast przy średniorocznym tempie wzrostu wydajności 4,1 proc. jednostkowe koszty rosły realnie o 5,6 proc.

(AK), „Rzeczpospolita”

Indywidualnie zwyciężył Waldemar Wiśniewski z Komisji Międzyzakładowej NSZZ „Solidarność” przy Zarządzie Regionu Podlaskiego,

II Wojciech Krysiuk,
III Aleksander Rogacz.

Największą rybę złowił Bogusław Organowski o wadze 1,5 kg. Zdobywca pierwszego miejsca drużynowo w nagrodę będzie uczestniczył w Krajowych Zawodach Wędkarskich NSZZ „Solidarność” o Puchar Przewodniczącego Komisji Krajowej. Organizatorem i sponsorem zawodów był Zarząd Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność”, Nagrody i puchary ufundowali także: „Kresy BO” wydawca „Gazety Współczesnej”, wójt gminy Jaświły, starosta powiatu monieckiego, burmistrz Goniądz, I Inspektorat PZU w Białymstoku oraz Zarząd Okręgu PZW w Białymstoku. Puchary także otrzymali: najstarszy i najmłodszy uczestnik zawodów.

☆☆☆

II Międzynarodowe i IX Ogólnopolskie Zawody Wędkarskie im. Jana Frączka o Puchar Przewodniczącego Komisji Krajowej odbyły się w dniach 21-23 czerwca br. w gminie Mielnik nad rzeką Bug.

W zawodach wzięło udział osiem drużyn reprezentujących regiony NSZZ „Solidarność” z: Opola, Jeleniej Góry, Kolobrzegu, Płocka, Wrocławia, Chełma, Białegostoku oraz drużyny z Gransee – niemieckiego miasta, zaprzyjaźnionego z Siemiatyczami. Drużynowo pierwsze miejsce zajęła ekipa Zarządu Regionu Podlaskiego, która złowiła łącznie ponad 32 kg ryb. Drugie miejsce zajęła drużyna Zarządu Regionu Chełm, trzecie miejsce zajęli zawodnicy KZ NSZZ „Solidarność” Gurażdze Cement S.A. reprezentujący Region Opolski. Na czwartym miejscu znalazła się niemiecka drużyna Amt Gransee und Gemeinden. W kwalifikacji indywidualnej pierwsze miejsce zajął Henryk Gryko, drugie Waldemar

Wiśniewski, trzecie Bogusław Organowski, czwarte Zdzisław Szurakowski. Największą rybę – leszcza ważącego 1,36 kg złowił Henryk Gryko reprezentujący Zarząd Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność”. Najmłodszym zawodnikiem zawodów był Paweł Kania reprezentujący region z Jeleniej Góry. Celem imprezy było uczczenie XXI rocznicy powstania NSZZ „Solidarność”, a także popularyzacja sportu wędkarskiego, wypoczynku oraz popularyzacja uroków województwa podlaskiego w szczególności gminy Siemiatycze i Mielnik. Zawody zakończyły się w sobotę ogłoszeniem wyników oraz uroczystym rozdaniem dyplomów i nagród. Nagrody otrzymały cztery najlepsze drużyny i czterech zawodnicy indywidualni oraz zawodnik który złowił największą rybę, wyróżniono także najmłodszego zawodnika. Każda drużyna otrzymała za uczestnictwo pamiątkowy dyplom oraz puchar. Nagrody wręczali sponsorzy imprezy: Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”, „Kresy BO” wydawca „Gazety Współczesnej”, wójt gminy Siemiatycze, burmistrz Siemiatycz, Zakład Energetyczny Białystok, MPEC Białystok, PKS Siemiatycze, senator RP Stanisław Marczuk, przewodniczący Sejmiku Województwa Podlaskiego Krzysztof Jurgiel, I Inspektorat PZU w Białymstoku, PZU Oddział Okręgowy Białystok, marszałek województwa podlaskiego, BGŻ S.A., Browar Dojlidy Białystok, PUH-P „Lech”, Mlekovita Bielmlek Bielsk Podlaski, „Aroma – Smak” Siedlce, firma Traper II, prezydent Białegostoku, sklep wędkarski WMW w Białymstoku, starosta powiatu Siemiatycze, Browary Dolnośląskie „Piast”, Poczta Polska Urząd Pocztowy w Białymstoku, PZW Okręg Białystok. Organizatorem zawodów byli Zarząd Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność” i „Gazeta Współczesna” – „Kresy BO”.

Opr. Jan Grochowski

Wręczanie nagród zwycięzcom zawodów.

Wskaźniki cen towarów i usług konsumpcyjnych w maju 2001 r.

W maju 2001 r. ceny towarów i usług konsumpcyjnych podniesiono o 1,1%, tj. najwięcej od lutego ub. roku. W okresie pięciu miesięcy br. ich wzrost był jednak mniejszy niż przed rokiem (3,3%, wobec 4,7%). Większa niż w trzech poprzednich miesiącach br. była natomiast dynamika cen konsumpcyjnych w skali dwunastu miesięcy (wzrost 6,9%).

Ceny żywności były wyższe niż w kwietniu br. o 1,7%. Najwięcej podrożały owoce (o 25,8%). Wolniej natomiast niż poprzednim miesiącu rosły ceny warzyw (o 2,1%), ryb (o 1,1%), wędlin (o 0,5%) i mięsa wieprzowego (o 0,4%). Konsumenty płacili nieco mniej niż przed miesiącem za mięso wołowe i drób (po 0,1%). Nadal taniało masło (o 1,3%), cukier (o 0,7%) oraz mąka (o 0,6%). Ceny artykułów w grupie „mleko, sery i jaja” były przeciętnie o 0,2% niższe niż w kwietniu br. Nieco droższe były napoje bezalkoholowe (o 0,1%). Ceny napojów alkoholowych podniesiono o 0,5%, a wyrobów tytoniowych – o 0,3%.

Więcej niż w kwietniu br. konsumenci płacili za obuwie (o 0,4%) i odzież (o 0,2%).

Wydatki gospodarstw domowych w zakresie mieszkania z tytułu podwyżek cen wzrosły w maju br. przeciętnie o 0,2%.

Użytkowanie mieszkania podrożało o 0,5%, w tym za najem mieszkania należało zapłacić o 0,6% więcej niż w kwietniu br.

Wzrosły opłaty za ciepłą wodę oraz centralne ogrzewanie (po 0,3%), obniżyły się natomiast ceny gazu z butli (o 2,3%).

Wyposażenie mieszkania i prowadzenie gospodarstwa domowego było droższe o 0,2%.

Opłaty związane ze zdrowiem podniesiono o 1,9%, w tym ceny leków – o 2,8%. Za usługi stomatologiczne należało zapłacić o 0,6% więcej niż w kwietniu br. Towary i usługi dotyczące higieny osobistej podrożały o 0,3%, w tym usługi salonów fryzjerskich, kosmetycznych i zakładów pielęgnacyjnych – o 0,5%, wyroby kosmetyczne i perfumeryjne – o 0,4%, a środki do mycia – o 0,1%.

Opłaty z zakresu transportu były wyższe niż w kwietniu br. o 1,0%. Zanotowano największy od października ub. roku wzrost cen paliw do środków trans-

portu – 2,1%. Samochody osobowe były droższe niż przed miesiącem o 0,4%. Za usługi transportowe należało zapłacić o 0,2% więcej niż w kwietniu br., w tym za przejazdy komunikacją miejską – o 0,4% więcej.

Znacznie wzrosły opłaty związane z łącznością – o 8,0%, w tym zwłaszcza za abonament telefoniczny (o 40,0%). Obniżyły się natomiast ceny rozmów telefonicznych krajowych (o 5,0%).

Ceny artykułów i usług związanych z rekreacją i kulturą wzrosły przeciętnie o 0,2%, w tym turystyka zorganizowana podrożała o 1,3%. Opłaty za radio i telewizję kablową podniesiono o 0,6%.

Według NBP, w maju br. nastąpił dalszy spadek kursu dolara amerykańskiego (o 0,9%) oraz marki niemieckiej i euro (po 2,9%). Kurs dolara amerykańskiego był niższy niż w grudniu ub. roku o 7,7%, a euro i marki niemieckiej – po 10,2%.

Obwieszczenie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 18 czerwca 2001 r. w sprawie wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych w maju 2001 r.

W związku z § 9 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 października 1999r. w sprawie stypendiów i innych kosztów kształcenia w Krajowej Szkole Administracji Publicznej (Dz.U. Nr 90, poz. 1004) ogłasza się, iż ceny towarów i usług konsumpcyjnych w maju 2001 r. w stosunku do kwietnia 2001 r. wzrosły o 1,1%.

Obwieszczenie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 18 czerwca 2001 r. w sprawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w maju 2001 r.

Na podstawie § 39 ust.1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 października 1994 r. w sprawie kwalifikacji wymaganych od osób kierownictwa i dozoru ruchu zakładów górnictwa oraz mierniczego górnictwa i geologa górnictwa (Dz.U. Nr 109, poz. 522 i z 1997 r. Nr 124, poz. 792) ogłasza się, iż przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw w maju 2001 r. wyniosło 2163,44 zł.

Komunikat Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 18 czerwca 2001 r. w sprawie przeciętnego miesięcznego

wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w maju 2001 r.

Na podstawie art. 56 ust.1 i art. 57 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz.U. Nr 140, poz. 939, z 1998 r. Nr 160, poz. 1063 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 40, poz. 399, z 2000 r. Nr 93, poz.1027 i Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191, Nr 116, poz. 1216 i Nr 119, poz. 1252, Nr 122, poz. 1316 i z 2001 r. Nr 8, poz. 64) ogłasza się, iż przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w maju 2001 r. wyniosło 2153,37 zł.

Koniunktura w przemyśle, budownictwie i handlu w maju 2001 r.

Ogólny klimat koniunktury w przetwórstwie przemysłowym był w maju oceniany nadal negatywnie, gorzej niż w kwietniu i gorzej niż w analogicznym miesiącu siedmiu poprzednich lat. Na wskaźnik ten złożyły się negatywne oceny sytuacji bieżącej i wprawdzie pozytywne, ale ostrożniejsze niż w kwietniu prognozy popytu i produkcji. Przedsiębiorstwa obu sektorów oceniały koniunkturę bardziej pesymistycznie niż w ubiegłym miesiącu, w większym stopniu przedsiębiorstwa publiczne niż prywatne. W maju wskaźnik ogólnego klimatu koniunktury w budownictwie oceniany był pozytywnie, lepiej niż w kwietniu, ale na poziomie wyraźnie niższym niż w analogicznym miesiącu poprzednich 7 lat. Na nieznaczną poprawę ocen ogólnego klimatu miały wpływ lepsze niż w kwietniu oceny bieżącej aktywności gospodarczej. Przewidywania dotyczące działalności w najbliższych miesiącach nie uległy zmianie w porównaniu z ubiegłymi miesiącami. Ogólny klimat koniunktury w przedsiębiorstwach publicznych był oceniany na poziomie wyższym niż w firmach prywatnych. W maju ogólny klimat koniunktury w handlu detalicznym oceniany był nadal negatywnie, gorzej niż w ubiegłym miesiącu, wyraźnie też gorzej niż w analogicznym miesiącu 7 poprzednich lat. Na sytuację taką złożyły się bardziej negatywne oceny bieżącej sprzedaży i bardziej pesymistyczne niż w kwietniu oceny obecnej i przewidywanej sytuacji finansowej przedsiębiorstw. ■

1999.02.11 wyrok NSA II SA/Gd 324/98 O NSA 2000/1/26 w Gdańsku

Przewodniczący: sędzia NSA S. Nowakowski.

Sędziowie NSA: Z. Kostka (sprawozdawca), A. Majewska.

Zasiłek przedemerytalny (art. 37j ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu – Dz. U. z 1997 r. Nr 25, poz. 128 ze zm.) przysługuje, jeżeli osoba uprawniona – oprócz innych warunków – spełnia warunki niezbędne do uzyskania prawa do zasiłku dla bezrobotnych określone w art. 23 ust. 1 lub w art. 25 ust. 11 tej ustawy.

Naczelny Sąd Administracyjny uznał zasadność skargi Zenona R. na decyzję Dyrektora Wojewódzkiego Urzędu Pracy w (...) z dnia 21 stycznia 1998 r. w przedmiocie zasiłku przedemerytalnego i na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 oraz art. 29 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368 ze zm.) uchylił zaskarżoną decyzję oraz poprzedzającą ją decyzję organu pierwszej instancji.

Kierownik Rejonowego Urzędu Pracy w S. K. decyzją z dnia 29 grudnia 1997 r. nr A/41292/97 orzekł o uznaniu Zenona R. za osobę bezrobotną od dnia 29 grudnia 1997 r. i decyzją z tego samego dnia nr A/41293/97 przyznał mu prawo do zasiłku dla bezrobotnych z dniem 29 grudnia 1997 r.

Zenon R. wniósł odwołanie od decyzji przyznającej mu prawo do zasiłku dla bezrobotnych. Z odwołania tego wynikało, że uważa, iż powinien otrzymać zasiłek przedemerytalny.

Rozpoznając odwołanie, Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy w (...) decyzją z dnia 21 stycznia 1998 r. utrzymał w mocy decyzję organu pierwszej instancji. Z uzasadnienia decyzji ostatecznej wynika, że organ odwoławczy uznał, iż Zenon R. nie spełnia wszystkich przesłanek uzyskania prawa do zasiłku przedemerytalnego, w szczególności zaś nie spełnia warunku polegającego na przepracowaniu co najmniej 365 dni w okresie 18 miesięcy przed zarejestrowaniem się w charakterze bezrobotnego. Organ odwoławczy stwierdził przy tym, że łączny okres zatrudnienia Zenona R. wynosi 30 lat, w tym 16 lat i 9 miesięcy w warunkach szczególnych. Nabył on status osoby bezrobotnej, lecz nie spełnia warunków określonych w art. 23 ustawy o

zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu. Organ wyjaśnił też, że Zenon R. spełnia warunki przewidziane w art. 25 ust. 11 wspomnianej ustawy, czyli jest uprawniony do zasiłku uzupełniającego, gdyż w okresie pobierania zasiłku podjął zatrudnienie na okres 7 miesięcy z wynagrodzeniem przekraczającym połowę najniższego wynagrodzenia i zarejestrował się w Rejonowym Urzędzie Pracy w ciągu siedmiu dni od ustania zatrudnienia.

W skardze wniesionej do Naczelnego Sądu Administracyjnego Zenon R. wywodzi, że spełnia warunki niezbędne do uzyskania zasiłku przedemerytalnego.

W odpowiedzi na skargę wniesiono o jej oddalenie, podtrzymując dotychczasową argumentację.

Rozpoznając skargę, Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Z akt administracyjnych nadesłanych wraz z odpowiedzią na skargę wynika, że Zenon R. zarejestrował się jako bezrobotny w dniu 2 stycznia 1997 r. Wówczas decyzjami z dnia 12 lutego 1997 r. uznano go od dnia zarejestrowania za osobę bezrobotną i przyznano mu zasiłek dla bezrobotnych od dnia 10 stycznia 1997 r.

W dniu 2 czerwca 1997 r. Kierownik Rejonowego Urzędu Pracy w S.K. orzekł o utracie przez skarżącego od dnia 28 maja 1997 r. prawa do zasiłku i statusu osoby bezrobotnej z powodu podjęcia pracy. Pracę, która była przyczyną utraty statusu osoby bezrobotnej i prawa do zasiłku dla bezrobotnych, skarżący wykonywał od 28 maja 1997 r. do 28 grudnia 1997 r. Wykonywał ją na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony. Po ustaniu tego zatrudnienia skarżący w dniu 29 grudnia 1997 r. ponownie zarejestrował się jako bezrobotny. W wyniku tego zgłoszenia wydano wspomnianą już decyzję z dnia 29 grudnia 1997 r. o uznaniu skarżącego za osobę bezrobotną od dnia 29 grudnia 1997 r. i zaskarżoną decyzję o przyznaniu mu prawa do zasiłku dla bezrobotnych. Podstawą prawną decyzji o przyznaniu prawa do zasiłku dla bezrobotnych był m.in. art. 25 ust. 11 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1997 r. Nr 25, poz. 128 ze zm.).

Zgodnie z art. 37j tej ustawy zasiłek przedemerytalny przysługuje osobie spełniającej określone w ustawie warunki do uzyskania statusu bezrobotnego i prawa do zasiłku oraz posiadającej okres upraw-

niający do emerytury, jeżeli posiada okres uprawniający do zasiłku wynoszący 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn lub okres uprawniający do zasiłku wynoszący 25 lat dla kobiet i 30 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 15 lat wykonywania prac uznanych w przepisach emerytalnych za zatrudnienie w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W rozpoznawanej sprawie przedmiotem sporu jest przesłanka nabycia prawa do zasiłku przedemerytalnego polegająca na spełnieniu określonych w ustawie warunków do uzyskania prawa do zasiłku dla bezrobotnych (przepis mówi o zasiłku, przez co należy rozumieć, w myśl ustawowej definicji, zasiłek dla bezrobotnych – art. 2 ust. 1 pkt 23 ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu). W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji nie zostało to powiedziane wprost, jednakże nie ulega wątpliwości, że organy administracji publicznej uznały, iż spośród wszystkich warunków nabycia prawa do zasiłku przedemerytalnego skarżący nie spełnia warunku dotyczącego prawa do zasiłku dla bezrobotnych. Organ odwoławczy bowiem stwierdza, że skarżący nie spełnia warunków określonych w art. 23 ust. 1 ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, a przepis ten mówi właśnie o warunkach nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych.

Z uzasadnienia decyzji organu odwoławczego wynika, że organ ten pojmując przesłankę nabycia prawa do zasiłku przedemerytalnego, polegającą na spełnieniu warunków do uzyskania prawa do zasiłku dla bezrobotnych, jako spełnienie warunków określonych w art. 23 ust. 1 omawianej ustawy. Pogląd ten nie jest trafny.

Z zacytowanego już przepisu art. 37j ust. 1 powyższej ustawy wynika, że jedną z przesłanek uzyskania prawa do zasiłku przedemerytalnego jest spełnienie określonych w ustawie warunków do uzyskania prawa do zasiłku dla bezrobotnych. W przepisie tym użyto ogólnego określenia „(...) warunki do uzyskania (...) prawa do zasiłku (dla bezrobotnych) (...)”. Ustawa nie precyzuje, o jakie konkretnie warunki chodzi. Przez to pojęcie zatem należy rozumieć wszystkie okoliczności, które uzasadniają nabycie prawa do zasiłku dla bezrobotnych, a nie tylko określone w art. 23 ust. 1 ustawy. W związku z

Ciąg dalszy na str. 10.

tym należy wskazać, że przepisem o charakterze szczególnym w stosunku do wspomnianego art. 23 ust. 1 jest przepis art. 25 ust. 11 tej ustawy. W myśl tego przepisu w sytuacji, która jest objęta jego hipotezą, bezrobotny nabywa prawo do zasiłku także wtedy, gdy nie spełnia warunków określonych w art. 23 ust. 1. Spełnienie zatem warunków do nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych, określonych w art. 25 ust. 11 ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, również uprawnia do nabycia prawa do zasiłku przedemerytalnego. Przepis ten bowiem zawiera warunki nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych. Jest on co prawda umieszczony w artykule, który dotyczy okresów pobierania zasiłku dla bezrobotnych, jednakże nie ulega wątpliwości, że poza tym, iż mówi on o okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych innym od zasadniczych (6, 12 i 18 miesięcy), określa również warunki ponownego nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych w sytuacji, w której bezrobotny utracił zasiłek z powodu utraty statusu osoby bezrobotnej.

Podsumowując dotychczasowe argumenty, należy stwierdzić, że art. 37j ust. 1 ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, który określa przesłanki nabycia prawa do zasiłku przedemerytalnego, nie daje podstaw do wniosku, iż prawo do zasiłku przedemerytalnego przysługuje tylko tym osobom, które – poza innymi warunkami – spełniają warunki do uzyskania prawa do zasiłku dla bezrobotnych określone jedynie w art. 23 ust. 1 omawianej ustawy. Zasiłek przedemerytalny przysługuje, jeżeli osoba uprawniona – oprócz innych warunków – spełnia warunki do uzyskania prawa do zasiłku dla bezrobotnych określone zarówno w art. 23 ust. 1, jak i w art. 25 ust. 11 ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu.

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, że organ odwoławczy oraz organ pierwszej instancji naruszyły prawo materialne (art. 37j ust. 1 ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu) oraz że to naruszenie prawa miało wpływ na wynik sprawy. W konsekwencji zaskarżona decyzja oraz decyzja organu pierwszej instancji na mocy art. 22 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 i art. 29 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368 ze zm.) podlegają uchyleniu.

Mając to na względzie, Naczelny Sąd Administracyjny na mocy powołanych przepisów orzekł jak w sentencji.

OŚRODEK SZKOLENIOWY OLC ZARZĄDU REGIONU PODLASKIEGO NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

ORGANIZUJE KURSY

1. PODSTAW OBSŁUGI KOMPUTERA PC

60 godzin lekcyjnych.
CENA: 300,00 zł

PROGRAM KURSU:

- @ SYSTEM OPERACYJNY - DOS,
- @ NAKŁADKA SYSTEMOWA - NORTON COMMANDER,
- @ SYSTEM WINDOWS 95,
- @ EDYTOR TEKSTÓW - WORD,
- @ ARKUSZ KALKULACYJNY - EXCEL.

2. KSIĘGOWOŚCI KOMPUTEROWEJ

75 godzin lekcyjnych.
- Moduł I - 45 g.l. podstawy rachunkowości (wykłady)
- Moduł II - 30 g.l. system finansowo-księgowy (ćwiczenia)
CENA: 480,00 zł

WYMAGANIA: ukończony kurs podstaw obsługi komputera.

ZGŁOSZENIA PRZYJMOWANE SĄ PRZY
ul. SURASKIEJ 1, II piętro, pokój nr 200
☎ 7422-797, 7423-246 w. 306

Białostockie Towarzystwo
Przyjaciół Sztuk Pięknych
zaprasza do

GALERII

ul. Warszawska 25, tel. 7327-729
od poniedziałku do piątku w godz. 10.00 - 17.00

- ♦ od nas każdy wychodzi zadowolony z dokonanego zakupu
- ♦ rozsądne ceny - duży wybór
- ♦ tania kserokopia do A3 (zoom 50% - 200%)
- ♦ wystawiamy rachunki

papier firmowy, plakaty,
druki reklamowe RÓWNIEŻ W KOLORZE
także na papierze samoprzylepnych

Jeżeli:

- * rysujesz
- * rzeźbisz
- * malujesz
- * fotografujesz
- * chcesz działać

ZAPISZ SIĘ DO
BTSzP!!!

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
REGIONU PODLASKIEGO

SOLIDARNOŚĆ

ADRES REDAKCJI: ul. Suraska 1, pok. 203, 15-093 Białystok, tel. 7423-246 w. 310.
fax 742-32-48

REDAKCJA: Mirosław Markowski (red. naczelny)

Artur Jan Szczęsny (sekretarz redakcji), Jan Grochowski
oraz Zespół.

WYDAWCA: Zarząd Regionu Podlaskiego NSZZ „Solidarność.”